

- ראובן מודיע על גילוי ריגול בצנא. ידוע על מצרי שנא כאילו מאימליה וכשמש כבר
חרטים אחדים בצנא, הוא נשלח עכשיו לקורם של תוחחנים. הסכמה שאין לאסור אותו
מיד אלא לעקוב לכען גלות קשריו.

18.8.48, יום ד'.

משלח מנגבה. סכסס גרוע מ/חי"מ וחי"ש. דורס שחרור מספר חכרים מגויסים לעזרת
המסק, דורס מידור הילדים והנשים שאין להם דואג, מעוררים גם שאלת הביצורים.

- בעשר ישיבה ועדה לעניני ערבים: שיטריס, משה, שטעוני, עזרא, טכנס, סטרוסטה,
לימסיץ, דוד הכהן, שילוח, ויץ ועוד: להחזיר או לא ערבים? יש צורך לרכז חומר על
המצא פליטים, רישום רכושם, מי עלול לחזור, הלהחזיר למקומם הקודם או למקום אחר,
בירור אפשריות התישבות במדינות ערביות, היכן, תשלומין לפליטים, עזרה להתישבותם
בארצות אחרות, האפשר להחליף ערבים ביהודים.

לימסיץ סבור שעלינו להאחז במשלטים - שטחים מלכדים, מקורות מים, ויש לפיין
הקרקעות ולקבוע איזה קרקע לא יוחזר בשום אופן. הצעה לדון על שלושה קומפלכסיים:
א) רכוש, ביחוד קרקע. רשומו, סיוגו, עבודו, הפאעחו, שמירתו וכו'. ב) הפליטים -
כיבוד וכמה נעזור להשקעותם בארצות ערב, היכן, באילה אמצעים וכו', ג) האס ובאילו
הנאים וטחי ואת מי נחזיר לארץ?

דוד הכהן: יש להעריך הרכוש באופן ריאלי, ולמנוע לע"ע העברה של רכוש, על סנה
שרק גוף אחד ירכוש - ובזול. להעמיד מחיר הקרקע על קדמות, לא אלף פונט דונט ע"י
ח"א אלא 2-3 פונט. יש לעבד האדמה מיד.

דוליק מערער לצורך לעבד מיד כל האדמות. עליה של 10-20 אלף לחודש הצריך מזון בכמות
כזו שלא נוכל להביא מהחוץ, ועלינו לדאוב לאספקה עצמית. היות ויש מחסור בידים
עובדות דרוש מיכון (אמנס גם זה מצריך קניוח מכונות מהחוץ). מעריך נכסי דלא נייד

של ערבים (גט כספים הכבושים) 100 מיליון לא"י - לפי מחירי שוק נמוכים. מחייב קניית נכסים אלה עכשיו במחירים קבועים. יהודי אמריקא יוכלו לקנות נכסי הערבים בארץ. הכנסת יהודי אמריקא הוא 11 מיליון דולר לשנה.

(5) - שיפוט - משער הכסח הערבי הנמוש 1000.000 דונם. החוק המוצע ע"י דוד בלתי אפשרי מבחינה בינלאומית. הרכוש נמצא ברשות האוצר, והוא פורשה להסכיר או להחכיר. מציע להחכיר לגוש אחד - קה"ק בכפר, והכשרת הישוב - בעיר. יש הקדשות מוסלמים ברכוש הערבי - לפי הדין אפשר להחליטם בקרקעות יהודים בעיראק ומצרים. יש עשרות אלפים דונם ורק במדינת ישראל, הרבה ערבים לא רוצים לחזור לארץ, ויש לקנות מיד נחלותיהם. קמלן - עושים מאמצים לעבו מכסיטוס של קרקע - מלחה בהשקאה ובלעדיה, ובוחנים עיבוד פרדסים. יש קשי בכוח אדם, ולעובדים אין בטחון שיהנו מפרי עבודהם. האוצר פועל כנאמן, ולכן מחננד אצ"ל להרט רכוש - בפרדסים, בחי חרושה וכפרים. מכנס - יש להטיל על קה"ק לברר מה הם שטחי הקרקע בכפר ובעיר, מה ראוי לעיבוד, כמה בחים יש בעיר, אם הם טובים לשכון וכו'. מחלקת המזרח התיכון בטשרד החוץ יבדוק מצב הפליטים. יש לעבד כל קרקע - ממוץ לפרדסים. פרדס מעובד מגרה חזרה לארץ. יש לנצל הפים לגידול ירקות.

וויזן פונו עד היום 286 כפרים, מהם 179 בחוות או"מ. השטח הוא 3 מיליון, בחוץ או"מ 1,800,000 דונם. בחוץ כפרים אלה יש ליהודים 400,000 דונם, בחוץ החוות 320,000 דונם (כל זה לא כולל הנגב) לפי המטשלה 860,000 דונם אינם ראויים לעיבוד בטשח הנ"ל (כחצי מיליון דונם בחוץ מדינת או"מ), שטח ראוי לעיבוד של ערבים הוא מיליון ושלושה רבעים דונם (בחוץ המדינה כמיליון).

קרקע עירוני 181000 דונם (כולל ירושלים וחיפה), מזה ליהודים 30,000.

(6) אטור לעבד רק מיליון ורבע דונם מאדמות הנ"ל. דרושים לכך 400 טרקטורים. טרקטור מעבד 3000 דונם.

ואסל לעיבוד האדמה: אם לא רוצים חזירת ערבים ודרוש רק מזון - יש לעבד רק שטח הדרוש למזונות - 100,000 דונם, מהאדמה הטובה ביותר, וחשאר להחביר ולקנות. מה טאמפר. רק כטלוש או ארבע מאות אלף דונם הם של אפנדיט (לימשיץ סבור - רק רבע מיליון דונם). יש להכין חכניות לישוב הערבים בארצות שכנות. מעכשיו יש לקבוע גוף שיטפל בבירור הגעיה הזאת. לא גוף ממסלחי.

דוד - הערבים ברחו מפני שיש להם מדינות ואינם בפוחים פה בשלומס. אם ישובו - יברחו שנית. רק הממשלה יכלה לטפל בישוב הערבים בארצות אחרות ולא גוף פרטי.

לימשיץ - יש לברור כל השטחים שהם לטענה רכוש המדינה, אלה יש לישב מיד. למפול בערכים רצוי שיהיה גוף לא ממסלחי, אבל יש להעניק לו סמכות רבה.

שיפרים - אלה שהיו פעם מצרים, לבנונים ועוד - לא צריכים לחזור. יש להתאמץ להחליף יהודים ערבים בערבים "ישראלים". אדמות שהיו הפוסוח ע"י ערבים ולא נרסמו בסבו - יש למסור לממשלה.

שמעוני - מתנגד מדבר על טרנספר. אין לקשר יהודי ערב עם החזרת הפליטים.

מכה - הערבים שנשארו במדינה ולא במקומם - יש להחזיר למקומם בלתי אם יש גימוקים נגד החזרתם.

דוליק - ההפרש בין מחירי נכסים בארצנו ובארצות ערב יכל להיות פניע לסידור ערבים בחוץ - בלי אונס. מביע צער שהפקוד במקום לא נסמע לקו מלמעלה.

עזרא - יש לעסות זהוי של כל הערבים הנמצאים בארץ, אחרת תהיה "הסתננות רבה", ביחוד בימות הגשמים.

ויץ - על נקבע הלכה - בסרם נבדוק המציאות ונדע אותה ונראה מסקנות ההלכה.

לימשיץ - על הערבים יוסל להוכיח שהרכוש שהם תובעים - הוא שלהם.

החלטות לא נחקבלו.

- בשתיים עשרה ורבע - ישיבת המטה: חסיבת ח"י יש לה גדוד שריון (טנקים), גדוד פשיטה. גם להוסיף לה גדוד רגלים, יצחק דורש 2 גדודי רגליים, ויחידה-טרנטות. יש שאלה אם החסיבה תאמן בעצמה קשר, נהגים וכו' - או יהיה כ"ס מרכזי. שלמה מציע בכל חסיבה יחידה לסיור יחידה לסיוע. בכל חסיבה יש גם נסיה להקים גדוד פשיטה.

שאלה אם להעביר סחנה מחקל (420 איש). יש צמיפות בגבעה, יש צורך להפקיע עוד 10 בנינים, יש קושי בסלימונים. אין להשיג סלפון במטה. יש צורך בסלפון פניכי.

יש מצב הכן אצל האויב. נשלחת חגבורת לעיראקים, במקום 5 יש 8 גדודים. יש פעילות גדולה ברדיו העיראקי. הרדיו המצרי מצווה להיות פוכן כל היום. יש פעילות בכוח הבלתי סדירים של המופתי וקאוקזי. יש פעילות בבית גאלה, בסכיכות ביה-נבלה, ובצפון. כדיר בלוד מתארגנים כאלף איש - אנשי המופתי.

למטה היו 25 הרובים. והרבה פצועים כהגרה ע"י חוות הלימוד שלשום. בחוות הלימוד יש לנו עכשיו כמאה איש. גם הקולג' הערבי ביריננו. יגאל סלגרף למטה שאין אנו מכונינים בהחרמת הסצב בירושלם. יש עצבנות הדדית, ויחכן שהערבים חוששים שאנו נחקף אותם. ביחידות מחזיקים פינימוס של כוח, הרוב בחופש ובאימונים. השאלה היא אם לדרוש סצב הכן. אצל גבעתי וקריתתי כ-20% בחופש, אצל כרמלי יוהר. אצל אחרים שחזה.

- אה"צ ישיבת הנהלה.

- בערב ישיבת המכשלה.

- לפני חצות פרידה לגולדה.

19.8.48, יום ה'

ישיבה עם האגודה "י.מ. לוויין ולוונשטיין - על תנאי גיוס נשים דחיות.
- בעטר ישיבת הנהלת הסוכנות. המשך הוויכוח על תפקיד הציונות. רוז הלפרין סוענתו אי-אפשר שהציונים יסתפקו באספה כסף (הם אינם עושים אפילו זאת - זה מזמן רב, מחוץ להדסה).